ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1947

Vyhlásené: 27.02.1947 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

23

Zákon

ze dne 13. února 1947

o vrácení některých záloh poukázaných z ciziny na plnění dodávkových nebo některých jiných smluv a vyplacených pod tlakem okupace.

Ústavodárné Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

(1) Devisoví tuzemci (§ 2 zákona ze dne 11. dubna 1946, č. 92 Sb., o vázaném devisovém hospodářství), kterým byla vyplacena v korunách nebo v říšských markách hodnota částek poukázaných jim z ciziny jako záloha na plnění dodávkových nebo některých jiných smluv, a to

a) v době od 1. října 1938 do 5. května 1945 na území republiky Československé, obsazeném v roce 1938 německou brannou mocí, nebo

b) v době od 1. října 1940 do 5. května 1945 v ostatních částech zemí České a Moravskoslezské,

nebo jejich právní nástupci, jsou-li rovněž devisovými tuzemci, jsou povinni vrátit tuto zálohu jako plnění, kterého se jim dostalo pod tlakem okupace, do tří měsíců ode dne, kdy tento zákon nabude účinnosti, tuzemskému peněžnímu ústavu (peněžnímu podniku), který jim ji vyplatil, nebo jeho právnímu nástupci, pokud do uvedeného dne nesplnili závazek ze smlouvy, v souvislosti s níž byl poukaz z ciziny proveden. Splnili-li svůj závazek jen zčásti, nejsou povinni vrátit vyplacenou zálohu do výše částky zúčtované na plnění, které se uskutečnilo. Obdržel-li peněžní ústav (peněžní podnik), který zálohu vyplatil, nebo přímo příjemce zálohy úhradu od Národní banky nebo od filiálky Říšské banky, zřízené na československém území, buďtež zálohy vráceny Národní bance Československé v Praze.

(2) Ustanovení předchozího odstavce se nevztahuje na poukazy provedené z Německé říše v jejích hranicích z konce roku 1937 smluvní stranou, která tam měla bydliště nebo sídlo.

(3) Povinnost stanovená v odstavci 1 netýká se částek, které byly odvedeny jako nadměrné zisky bývalému ministerstvu hospodářství a práce, po případě podle směrnic německého ministra hospodářství. O vrácení těchto částek, pokud ještě nevplynuly do státní pokladny, se dohodne Národní banka Československá v Praze s ministerstvy zahraničního obchodu a financí. Nedojde-li k dohodě, rozhodne vláda.

§ 2.

K vrácení záloh podle § 1 lze použít vkladů vázaných podle § 7 dekretu ze dne 19. října 1945, č. 91 Sb., o obnovení československé měny.

§ 3.

Národní banka Československá v Praze může stanovit v případech hodných zvláštního zřetele, že příjemce nebo jeho právní nástupce nemá vracet vyplacenou zálohu buď vůbec nebo zčásti.

§ 4.

(1) Byla-li záloha vrácena, nemá smluvní strana, která ji poskytla, proti devisovému tuzemci žádné nároky z toho důvodu, že mu byla záloha poukázána nebo že ji přijal.

(2) Peněžnímu ústavu (peněžnímu podniku) uvedenému v § 1, odst. 1 ani Národní bance Československé v Praze nevzcházejí z tohoto uspořádání žádné závazky vůči smluvním stranám.

§ 5.

Zálohy, které mají být vráceny Národní bance Československé v Praze podle § 1 a které nebudou vráceny do stanovené lhůty, mohou být vymáhány soudní exekucí podle výměru Národní banky Československé v Praze, opatřeného doložkou vykonatelnosti.

§ 6.

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provede jej ministr spravedlnosti v dohodě s ministry financí, průmyslu a zahraničního obchodu.

Dr. Beneš v. r.

Gottwald v. r.

Dr. Drtina v. r.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.